

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 64. Dissidia inter Pontificem & Neapolis Regem innovata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66444)

Sæcul. XV. jazethis potestatem redigendam exercitum effundi posse promittebat, eoquod A.C 1487. Principes in varia dissidia scissi essent. Nec hisce ad Magistrum Rhodiorum literis contentus erat Innocentius, sed insuper Julianum Cardinalem cum Pontificio exercitu ad cingendam Auximum Urbem submisit, eique Ducem Jacobum Trivultium cum mille equitibus adjunxit; Ludovicus quoque Sforzia & Cardinalis Balves subsidiarios milites adduxere; verum cuncta hæc consilia incassum ceciderunt, eoque necessitatis devenit ut cum Bucolino de conditionibus pacis agere oportuerit. Itaque Laurentius Medicæus missi hanc in rem Episcopo Aretino septem aureorum milia Bucolino pollicitus est, ea lege, ut Auximum Romanæ Ecclesiæ restitueret, & a Turcarum foedere discederet. Bucolinus acceptata conditione ad Laurentium de Medicis Florentiam perexit, a quo admodum liberaliter exceptus est; a Mediolanensi vero Duce accitus suspicio affectus, debitas poenas luit.

§. LXIV.

Dissidia inter Pontificem & Neapolis Regem innovata.

Sarita l. 20. **H**oc Anno Ferdinandus Neapolis Rex
4. 66. affidue in Papam odio stimulatus,
præci-

præcipuos Romanæ Ecclesiæ Proceres ^{Sextil. XV.}
 ad convivia, aliasque animi oblectationes ^{A.C. 1487.}
 accivit, eos tamen ibidem insigui prorsus perfidia trucidari jussit. Innocentius quidem hujus crudelitatis omnino ignorans erat, minime vero eum latebat, quod Rex continuo in eum, suosque amicos odio flagraret, unde die octava Julii datis literis Regem paterna charitate admonuit, ut in obsequium rediret, nihilque adversus Romanæ Ecclesiæ vallatos præter fas statueret. Verum Papæ monita Ferdinandi crudelitas prævenerat: quippe corpora Procerum, quos adeo perfide necaverat, jamjam in mare projecerat, ne tamen populi odium atque invidiam in se provocaret, atque a se omnem patratæ cædis suspicionem amoveret, quotidie cibos ad occisos inferri jussit, perinde ac si adhucdum vivi in carceribus detinerentur. Pontifex, quem non minus atrox Regis facinus quam dolosum ejusdem commentum latetabat, nuncium Apostolicum decrevit ad Episcopum Cæsenatem, eo fine, ut Proceres, quos Papa sœculari judicium potestati permisso arbitrabatur, in libertatem vindicaret, cunctaque judicii acta contra eos edita rescinderet, intentatis etiam censoriarum Ecclesiasticarum poenis. Epistola Papæ ad Episcopum data est die vigesima quarta Julii. Idem quoque

*Onuphr.
Pan. in In-
noc. VIII.*

Sæcul. XV. que Nuntius negotium accepit, ut Ferdinandum ad vestigia Romanæ Ecclesiæ pendendum urgeret: Verum ille a Rego
A.C. 1487. nil nisi durissima retulit verba, qua indignitate Pontifex summe commotus, Ferdinandum regno exuit, ad quod occupandum Galliarum Regem, qui illud sibi legitimo ex jure competere contendebat, evocavit.

§. LXV.

Hispanorum victoria de Mauris.

Surita l. 20. Interea Ferdinandus Arragonum Rex
c. 70. totus in eo erat, ut Granatæ regnum
Marian. hist. suo subjiceret imperio, nilque propius
l. 25. c. 10. esse videbatur, quam ut Velis urbs adin-
 citas redacta in Regis potestatem veniret, cum ecce! Muleyus Adolescentis
 Regis patruus cum quinque vel sex e-
 quitum & plusquam viginti peditum mil-
 libus in auxilium accurrit; nihilominus
 Hurtado de Mendoza, qui Hispanorum
 copiis præerat, recentem hanc militiam
 aggreditur, ruptisque hostium ordinibus
 Mauros cœdit, fugatque, ipsumque Mau-
 rorum Regem cum residua exercitus sui
 parte Almuncaram se recipere com-
 pellit; cum autem is loci hujus securi-
 tati diffideret, primo Almeriam, demum
 Gaudicem auffugit. Hac Patrui absentia
 Rex Juvenis Mahometes Boabdiles op-
 portune

Gaudicem